

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 498/05
11.05.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Dragiše Đorđevića, predsednika veća, Slobodana Rašića i dr Gligorija Spasojevića, članova veća, sa savetnikom Zvezdanom Govedaricom-Carić, kao zapisničarem, u krivičnom predmetu optuženog AA, zbog krivičnog dela sprečavanja službenog lica u obavljanju poslova bezbednosti i održavanja javnog reda i mira iz člana 24. stav 1. Zakona o javnom redu i miru, odlučujući o žalbama branilaca optuženog, izjavljenim protiv presude Okružnog suda u Požarevcu K. br. 41/03 od 30.06.2004. godine, u sednici veća održanoj dana 11.05.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJAJU se kao neosnovane žalbe branilaca optuženog AA i presuda Okružnog suda u Požarevcu K. br. 41/03 od 30.06.2004. godine, POTVRĐUJE.

O b r a z l o ž e n j e

Navedenom presudom Okružnog suda u Požarevcu K. br. 41/03 od 30.06.2004. godine, optuženi AA oglašen je krivim zbog izvršenja krivičnog dela sprečavanje ovlašćenog službenog lica u obavljanju poslova bezbednosti i održavanja javnog reda i mira iz člana 24. stav 1. Zakona o javnom redu i miru pa mu je sud izrekao uslovnu osudu tako što mu je utvrdio kaznu zatvora u trajanju od 6 (šest) meseci i istovremeno odredio da se ista kazna neće izvršiti ukoliko optuženi u roku od dve godine ne učini novo krivično delo.

Istom presudom optuženi je obavezan da na ime troškova krivičnog postupka plati iznos od 5.000 dinara, a oštećeni BB se radi ostvarivanja imovniško-pravnog zahteva upućuje na parnicu.

Protiv navedene presude žalbe su izjavili branioci optuženog AA advokat AB, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, povrede krivičnog zakona i pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, sa predlogom da Vrhovni sud ukinе pobijanu presudu i predmet vrati na ponovno odlučivanje uz zahtev da on i optuženi budu obavешteni o sednici veća drugostepenog suda i advokat AV, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i odluke o kazni, sa predlogom da se prvostepena presuda ukinе i predmet vrati na ponovno suđenje ili da se ista preinači i optuženi oslobodi od krivične odgovornosti.

Vrhovni sud je održao sednicu veća u smislu odredbe člana 375. ZKP, u odsustvu uredno obavешtenog Republičkog javnog tužioca, optuženog AA i njegovog branioca advokata AB, na kojoj je ispitao pobijanu presudu, razmotrio ostale spise predmeta, pa je po oceni žalbenih navoda i predloga i stava Republičkog javnog tužioca datog u napred navedenom pismenom podnesku, našao:

Žalbe su neosnovane.

Pobijana presuda ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka niti povrede krivičnog zakona na koje Vrhovni sud kao drugostepeni uvek pazi po službenoj dužnosti u smislu odredbe člana 380. stav 1. tačka 1. i 2. ZKP, pa tako ni bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP, na koje se neosnovano ukazuje žalbama branilaca optuženog AA jer je izreka pobijane presude razumljiva i sadrži jasan i

potpun opis radnji izvršenja iz kojih proizilaze sva zakonska obeležja krivičnog dela za koje je optuženi tom presudom oglašen krivim, dok su razlozi dati u obrazloženju pobijane presude o svim odlučnim činjenicama od značaja za postojanje krivičnog dela u pitanju i krivične odgovornosti optuženog, dovoljni i pravilni i međusobno nisu protivurečni. O tome je prvostepeni sud izveo dokaze koje je naveo u obrazloženju pobijane presude i koje kako pojedinačno tako i u međusobnoj vezi cenio i potpuno izneo koje činjenice i iz kojih razloga je uzeo kao dokazane. Stoga je Vrhovni sud navode žalbe branioca optuženog advokata AB, da je pobijana presuda doneta uz bitnu povredu odredaba krivičnog postupka i ukazuje da se u izreci pobijane presude navodi da je optuženi AA napadom sprečio ovlašćena službena lica policajce Policijske stanice "VV" BB i GG, dok se u obrazloženju presude navodi da je sprečen samo optuženi AA, ocenjuju kao neosnovani jer je sud i u izreci pobijane presude jasno naveo sve radnje izvršenja optuženog za predmetno krivično delo, a o istima u obrazloženju na strani 4 i 5 pobijane presude dao jasne razloge, navodeći tačno lica prema kojima je optuženi te radnje i preduzeo. Umesno se žalbom branioca optuženog ukazuje da je prvostepeni sud propustio da obrazloži oblik vinosti optuženog prilikom izvršenja predmetnog krivičnog dela, ali po nalaženju Vrhovnog suda zaključak da je optuženi delo izvršio sa direktnim umišljajem proizilazi iz svih utvrđenih činjenica navedenih u izreci, a sa razlozima datim u obrazloženju pobijane presude, a koje razloge kao jasne i argumentovane prihvata i ovaj sud. Ostali žalbeni navodi kojima se obrazlaže ovaj zakonski osnov zbog koga se pobija prvostepena presuda i polemiše sa ocenom suda da li je delo ostalo u pokušaju, te da li je optuženi upravljao putničkim vozilom svode se na osporavanje pravilno utvrđenog činjeničnog stanja, o čemu će u odgovarajućem delu presude biti reči. Stoga se takođe ocenjuju neosnovanim navodi žalbe branioca optuženog advokata AV, o učinjenim bitnim povredama krivičnog postupka, pri čemu se ukazuje da obrazloženje presude ne sadrži ocenu dokaza utvrđenog činjeničnog stanja, već da se svodi na parafraziranje iskaza optuženog i iskaza oštećenih.

Pobijajući prvostepenu presudu zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i s tim u vezi zbog povrede krivičnog zakona branioci optuženog u žalbama navode da je sud pogrešno i paušalno ocenio sve izvedene dokaze pre svega iskaze saslušanih svedoka i da iste nije pravilno doveo u vezi sa odbranom optuženog.

Vrhovni sud iznete žalbene navode ocenjuje neosnovanim, jer je prvostepeni sud na osnovu dokaza koje je naveo u obrazloženju pobijane presude pravilno utvrdio da je optuženi u vreme i na mestu opisanim u izreci pobijane presude napadom sprečio ovlašćeno službeno lice – policajce Policijske stanice "VV" BB i GG, u obavljanju posla održavanja javnog reda i mira, tako što je po dolasku policajaca radi intervencije i njihovog pokušaja da izvrše legitimisanje, otvorenom šakom udario po ruci policajca GG, usled čega su ovom ispali blok i olovke, a potom je prišao oštećenom policajcu BB sa leđa, fizički ga napao i oborio na asfalt.

Sve navedene činjenice koje jasno opredeljuju vreme, mesto i način na koji je optuženi izvršio krivično delo koje mu se stavlja na teret, sud je utvrdio na osnovu iskaza oštećenog BB i GG koji su saglasni i neprotivurečni u pogledu odlučnih činjenica vezanih za predmetni događaj, a takođe i iskaze ostalih saslušanih svedoka i to DD, ĐĐ, EE, ŽŽ i ZZ, koji su potvrdili da su kritičnom prilikom videli da je jedno lice gurnulo policajca BB, oborilo ga na zemlju i počeli da ga šutiraju. Sud pravilno zaključuje da su iskazi pomenutih svedoka uverljivi međusobno u potpunom skladu a da je odbrana optuženog u sklopu ostalih izvedenih dokaza sračunata na izbegavanje krivične odgovornosti i o razlozima zašto ne prihvata istu na strani 3 i 4 pobijane presude daje argumente koje u svem prihvata i ovaj sud. Takođe, prvostepeni sud daje valjane razloge o tome zašto nije analizirao dokaz – nalaz i mišljenje sudsko-medicinskog veštaka o vrsti povreda koje je kritičnom prilikom zadobio oštećeni BB, uz obrazloženje da u tom pravcu nije ni bilo optuženja. Sud je istovremeno detaljno a u sklopu ocene odbrane optuženog cenio iskaze saslušanih svedoka II, JJ, KK, LL, LJLJ i MM i nasuprot žalbenim navodima da iste sud nije cenio, o razlozima zašto iste ne prihvata daje obrazloženje jer ih pravilno dovodi u vezu sa ostalim izvedenim dokazima, nalazeći da sa istima nisu u suprotnosti.

Po nalaženju Vrhovnog suda koji je ispitao i ostale žalbene navode branilaca optuženog nalazeći da se istima ne dovodi u pitanje pravilnost odlučivanja, pravostepeni sud je na osnovu pravilne ocene izvedenih dokaza potpuno i pravilno utvrdio sve odlučne činjenice kako one od značaja za radnje izvršenja krivičnog dela u pitanju, tako i one koje se čitu subjektivnog odnosa optuženog prema toj radnji i o tome u pobijanoj presudi dao jasne, iscrpne i uverljive razloge koje u svemu prihvata i Vrhovni sud. Na tako utvrđeno činjenično stanje prvostepeni sud je pravilno primenio krivični zakon kada je našao da se u radnjama optuženog stiču sva zakonska obeležja krivičnog dela sprečavanja ovlašćenog službenog lica u obavljanju poslova bezbednosti ili održavanja javnog reda i mira iz člana 24. stav 2. Zakona o javnom redu i miru za koje je tom presudom oglašen krivim. Prvostepeni sud je za ovakvu svoju ocenu dao dovoljne i uverljive razloge koje u svemu prihvata i Vrhovni sud, pa se suprotni žalbeni navodi branioca optuženog kojima se prvostepena presuda pobija i zbog povrede krivičnog zakona isticanjem da se u radnjama optuženog eventualno stiču zakonska obeležja krivičnog dela iz člana 25. stav 1. Zakona o javnom redu i miru pokazuju neosnovanim.

Ispitujući prvostepenu presudu u delu odluke o krivičnoj sankciji, u kom delu se ista pobija žalbom branioca optuženog, Vrhovni sud nalazi da je prvostepeni sud pre svega pravilno utvrdio i cenio sve okolnosti koje u smislu odredbe člana 41. OKZ utiču da kazna bude manja ili veća kojim okolnostima je dao adekvatan značaj i pravilno

optuženom izrekao uslovnu osudu, a kako je to dato u izreci prvostepene presude.

Ovako izrečena uslovna osuda po nalaženju ovog suda je u skladu sa stepenom krivice optuženog i društvene opasnosti izvršenog krivičnog dela i sa njom će se u potpunosti ostvariti svrha izricanja krivičnih sankcija, kako u odnosu na optuženog, tako i na planu generalne prevencije.

Sa iznetih razloga, na osnovu odredbe člana 388. ZKP, Vrhovni sud je odlučio kao u izreci ove presude.

Zapisničar, Predsednik veća-sudija,

Zvezdana Govedarica-Carić, s.r. Dragiša Đorđević, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

sđ